

SON GELİŞMELER VE TKP'NİN TUTUMU

1. Memleketin ekonomik durumu allak-bullak olmuştur. Sosyal, politik bunalım hızlanmıştır. Bu süreç, kapitalist düzenin, işbirlikçi partilerin ve hükümetlerinin öteden beri köklü reformlara karşı durmalarının, yürüttükleri ulusal çıkarlara aykırı, bencil, halk düşmanı politikanın kaçınılmaz sonucudur.

Türkiye saldırgan bloklara sokulmuş, Ortak-Pazar'a bağlanmış, yerli ve yabancı tekellerin arpılığı olmuştur. Bu yüzden kapitalizmin genel bunalım süreci onu daha kolay ve sürekli etkilemektedir. Enflasyonun, pahalılığın, işsizliğin başını alıp gitmesi, yaşamın geniş yığınlar için bir cehennem olması, köyde, kentte geniş katmanların yıkımı, içerden ayrışması, tekellerin vurgunlar vurması böylesi bir kaynaktan geliyor.

2. Türkiye'de hükümet bunalımları süregenleşmiştir. Hükümetlerin kurulma süresi uzuyor, ömürleri kısalıyor. Egemen sınıflar, burjuva partileri artık, eskisi gibi, alışılmış yöntemlerle hükümet edemiyor. Hiç birisi, sıkıyönetime gitmeden ayakta duramıyor.

3. Bununla birlikte, emekle sermaye arasındaki, işçi sınıfıyla, geniş halk yığınlarıyla işbirlikçi burjuvazi ve onların emperyalist ağaları arasındaki uzlaşmaz çelişkiler biteviye yoğunlaşıyor. Sonra burjuvazinin kendi içindeki, partileri arasındaki çekişmeler, post kavgaları sürüp gidiyor. Geçen yılki seçimler bütün bunları açığa vurdu.

Burjuvazi bu çelişkilerin, bunalımların içinden çıkmak amacıyla, en başta işçi sınıfının direnişlerini kırmaya çalışıyor. Bu yolda orduyu, devletin bütün baskı araçlarını ilerici güçlere, örgütlere karşı kullanıyor.

4. NATO'ya bağlı kalan hükümet, Amerikan emperyalistlerinin yayılma plânları uğruna orduyu, Birleşmiş Milletler üyesi, bağımsız Kıbrıs devletinin üzerine sürdü. Yeşil Adaya kan, yıkım götürdü, onu böldü. Bu serüvenle Türk burjuvazisi ve hükümeti yeni çelişkiler içine düştü. Dünya halklarının önünde saldırgan olarak boy gösterdi, Birleşmiş Milletler'de sipsivri ortada kaldı.

Burjuva partileri şimdi, Kıbrıs yükünü, sorumluluğunu birbirlerinin üzerine yıkmaya çalışıyorlar. Hükümet bunalımının bir nedeni de budur.

5. İşbirlikçi burjuvazi dünyada olup bitenlere NATO gözlükleriyle bakıyor. Uluslararası gerginliği yumuşatma, Avrupa'da güvenliği sağlama, Akdeniz ve Yakın Doğu'da barışı sağlam temellere oturtma, harp ocaklarını söndürme girişimlerini Çankaya görmezlikten geliyor. Politik havayı yumuşatma direnişinin başını, yeryüzünde öteden beri barış şampiyonluğunu elinden bırakmıyan büyük komşumuz Sovyetler Birliği çekiyor. NATO'cu burjuvazi, dünyada böylesi bir güç dengesinin somut gelişmesini göremiyor, görmek istemiyor. Ve, körükörüne NATO'nun dümen sularında gidiyor. Onun bu tutumu Anayurdumuz için en büyük bir tehlike olmuştur.

6. Ulusal bağımsızlık ve demokrasi hareketleri, saldırganlık bloklarından kurtulma direnişleri gelişiyor. Portekiz olayları, faşizmin alaşağı edilmesi, Yunanistan'daki değişiklikler, NATO'nun askersel örgütünden çekilmesi, İsrail saldırısına karşı Arap ülkelerinin karşı koyuşu, bütün bunlar ulusal bağımsızlık, sosyal kurtuluş ve demokrasi uğrunda savaşıların yeni bir aşamaya ulaştığını gösteriyor.

7. Türkiye'nin geniş halk yığınları, toplumun ardıcıl devrimci gücü işçi sınıfı, onun savaşlar içinde uzun yıllar yoğrulmuş, çetin deneylerden geçmiş olan öncü kolu - TKP böylesi bir ortamda düşmanla göğüs göğüse vuruşup gidiyor.

TKP'nin programı, politikası, halkımızın isteklerini, kendisinin yakın ve uzak amaçlarını gerçekleştirmek ilkelerine dayanıyor. İşçi sınıfının, köylü yığınlarının, geniş halk katmanlarının istekleri somuttur:

Anayurdu yıkımdan, yabancı hegemonyasından kurtarmak, NATO'dan çıkmak, Ortak Pazar'dan çekilmek, ikili kölelik anlaşmalarını bozmak. Bağımsız, aktif bir barış politikası gütmek. Kıbrıs'tan orduyu hemen geri almak. Kıbrıs devletinin bağımsızlığına, egemenlik haklarına, topraklarının bölünmezliğine kesinlikle saygı göstermek.

Gericici egemen çevrelerin, işbirlikçi, talancı burjuvazinin yarattığı bunalımların kışkacından, burgacından kurtaracak kesin, ilerici dönüşümler yapılmasını istiyor. Memleketi yıkıma götüren burjuvazinin diktatöresini kırma yolunu açabilecek, köklü reformlara, demokratik oluşumlara gidebilecek, işçi-köylü bağlaşıklığına destek olacak bir hükümetin işbaşına gelmesi zorunludur. Bunun için, ilk ağızda:

Sıkıyönetim kaldırılmalıdır. Sıkıyönetim ve Güvenlik Mahkemeleri dağıtılmalıdır. Bütün faşist yasalar, I41 - I42 - I46 gibi maddeler atılmalıdır. Şartsız, eksiksiz genel af çıkmalıdır. Halka eksiksiz demokratik haklar : Söz, gösteri, yürüyüş, örgüt, konut dokunulmazlığı, işçilere eksiksiz grev hakkı tanınmalıdır. Lokavt yasaklanmalıdır. Sendikalara serbest

çalışma olanağı, uluslararası sendikalarla serbestçe ilişkiler kurma yetkisi verilmelidir. Köylülere, köylerinde politik örgüt kurma hakkı sağlanmalıdır. Devlet mekanizması, baştan aşağı gericilerden, faşistlerden, emperyalist ve CIA ajanlarından temizlenmelidir. TKP'ne konan yasak kaldırılmalıdır. Seçim yasası geniş seçmen yığınlarının yararına değiştirilmelidir.

Bugün, halkın bütün bu canlı sorunları, isteklerini ele alacak, Meclise işçi sınıfının, geniş köylü yığınlarının, orta katmanların çıkarlarını savunan sayıların girmesini sağlayacak halktan yana bir hükümeti işbaşına getirme savaşı duruyor ortada.

TKP, halkımızın ezici çoğunluğunun bu istekleri uğrunda savaşıyor. TKP'nin ulusal görevi: Bütün ulusal güçlerin, örgütlerin elele vermesi için savaşıdır. Geniş yığınları uyarmak, örgütlemektir. Halktan yana bütün akımları Ulusal Tek Cephe'de toplamaktır. TKP, bu savaş platformu üzerinde Anayurdun bağımsızlığından, demokratik gelişmeden yana herkesle, her örgütle konuşmaya, görüşlerini açıklamaya hazırdır. İlerici güçleri, örgütleri dağınıklıktan kurtarmak için komünistler her göreve hazırdır.

TKP, bütün bunların başarıyla üstesinden gelebilmek için yığınları savaşta örgütlemeye, kendisi fabrikalarda, köyde, kentte, her yerde örgütlenmeye her şeyin üstünde önem vermektedir.

5 . 10 . 1974

TKP Merkez Komitesi

Politik Bürosu